

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberlandesgericht Celle — Wykładnia art. 42 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz.U. L 338, s. 1) — Urowadzenie dziecka — Wykonanie orzeczenia zarządzającego powrót dziecka wydanego przez sąd właściwy (hiszpański) — Właściwość sądu wezwanego (niemieckiego) do odmowy wykonania wspomnianego orzeczenia w przypadku poważnego naruszenia praw dziecka

Sentencja

W okolicznościach takich jak te, których dotyczy postępowanie przed sądem krajowym, właściwy sąd państwa członkowskiego wykonania nie może się sprzeciwić wykonaniu orzeczenia zarządzającego powrót bezprawnie zatrzymanego dziecka, w stosunku do którego zostało wystawione zaświadczenie, na podstawie tego, że sąd państwa członkowskiego pochodzenia, który to orzeczenie wydał, naruszył art. 42 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 interpretowany zgodnie z art. 24 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ponieważ ocena, czy takie naruszenie miało miejsce, należy do wyłącznej właściwości sądów państwa członkowskiego pochodzenia.

(¹) Dz.U. C 346 z 18.12.2010.

Postanowienie Trybunału (trzecia izba) z dnia 14 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landessozialgericht Berlin — Niemcy) — Christel Reinke przeciwko AOK Berlin

(Sprawa C-336/08) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Umorzenie postępowania)

(2011/C 63/24)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landessozialgericht Berlin

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Christel Reinke

Strona pozwana: AOK

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Landessozialgericht Berlin — Wykładnia art. 18, 49 i 50 WE oraz art. 34 ust. 4 i 5 rozporządzenia Rady (EWG) nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 r. w sprawie wykonywania rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 74, s. 1) — Zwrot kosztów leczenia związanych z udzieleniem pomocy w

nagłym przypadku obywatelowi państwa członkowskiego w prywatnym szpitalu innego państwa członkowskiego, wynikającym z odmowy udzielenia tego świadczenia przez szpital publiczny ze względu na brak wystarczającej liczby miejsc — Uregulowanie krajowe państwa członkowskiego wyłączające zwrot kosztów leczenia poniesionych w związku z udzieleniem pomocy w nagłym przypadku w szpitalu prywatnym innego państwa członkowskiego, lecz dopuszczające zwrot takich kosztów wykazanych w fakturze przez szpital prywatny znajdujący się na terytorium krajowym

Sentencja

Nie ma konieczności udzielania odpowiedzi na pytanie prejudycjalne przedstawione przez Landessozialgericht Berlin-Brandenburg (Niemcy) postanowieniem z dnia 27 czerwca 2008 r.

(¹) Dz.U. C 260 z 11.10.2008.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 2 grudnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Meiningen — Niemcy) — Frank Scheffler przeciwko Landkreis Wartburgkreis

(Sprawa C-334/09) (¹)

(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Dyrektywa 91/439/EWG — Wzajemne uznawanie praw jazdy — Rezygnacja z krajowego prawa jazdy po osiągnięciu maksymalnej liczby punktów za różne wykroczenia — Prawo jazdy wydane w innym państwie członkowskim — Negatywna opinia medyczno-psychologiczna wydana w państwie członkowskim miejsca zamieszkania po uzyskaniu nowego prawa jazdy w innym państwie członkowskim — Cofnięcie uprawnień do kierowania na terytorium pierwszego państwa członkowskiego — Uprawnienie państwa członkowskiego miejsca zamieszkania posiadacza prawa jazdy wydanego przez inne państwo członkowskie do stosowania do wskazanego prawa jazdy własnych przepisów krajowych dotyczących ograniczania, zawieszania, cofania lub unieważniania uprawnień do kierowania — Przesłanki — Wykładnia pojęcia „zachowanie po uzyskaniu nowego prawa jazdy”)

(2011/C 63/25)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Meiningen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Frank Scheffler

Strona pozwana: Landkreis Wartburgkreis

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgericht Meiningen — Wykładnia art. 1 ust. 2 oraz art. 8 ust. 2 i ust. 4 dyrektywy Rady 91/439/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie praw jazdy (Dz.U. L 237, s. 1) — Prawo jazdy wydane przez państwo członkowskie obywatelowi

innego państwa członkowskiego, który zrzekł się swego krajowego prawa jazdy i który w chwili wydania nowego prawa jazdy miał normalne miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego wydającego prawo jazdy — Odmowa uznania wskazanego prawa jazdy przez władze państwa członkowskiego miejsca zamieszkania uzasadniona opinią medyczno-psychologiczną sporządzoną w tym państwie członkowskim na podstawie badania lekarskiego przeprowadzonego po wydaniu nowego prawa jazdy, lecz odnoszącą się wyłącznie do okoliczności sprzed jego uzyskania — Kwalifikacja wskazanej opinii jako „okoliczności, które wystąpiły po wydaniu nowego prawa jazdy” mogące uzasadnić zastosowanie przepisów krajowych w zakresie ograniczania, zawieszania, cofania lub unieważniania uprawnień do kierowania pojazdami?

Sentencja

Artykuł 1 ust. 2 i art. 8 ust. 2 i 4 dyrektywy Rady 91/439/EWG z dnia 29 lipca 1991 r. w sprawie praw jazdy, zmienionej dyrektywą Rady 2006/103/WE z dnia 20 listopada 2006 r., należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one temu, aby państwo członkowskie, korzystając z uprawnienia przysługującego mu na podstawie rzeczoności art. 8 ust. 2 do stosowania w stosunku do posiadacza prawa jazdy wydanego w innym państwie członkowskim własnych przepisów krajowych dotyczących ograniczania, zawieszania, cofania lub unieważniania uprawnień do kierowania pojazdami, odmówiło uznania na swoim terytorium uprawnienia do kierowania wynikającego z ważnego prawa jazdy wydanego w innym państwie członkowskim w związku z opinią w przedmiocie zdolności do kierowania pojazdami przedłożoną przez posiadacza rzeczoności prawa jazdy, gdy opinia ta została wprawdzie sporządzona po dacie wydania owego prawa jazdy i opiera się na badaniu zainteresowanego przeprowadzonym po tej dacie, jednak nie przedstawia związku, choćby częściowego, z zachowaniem zainteresowanego stwierdzonym po wydaniu tego samego prawa jazdy i odnosi się wyłącznie do okoliczności powstałych przed wskazaną datą.

(¹) Dz.U. C 267 z 7.11.2009.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 11 listopada 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Trani — Włochy) — Vino Cosimo Damiano przeciwko Poste Italiane SpA

(Sprawa C-20/10) (¹)

(Artykuł 104 ust. 3 regulaminu postępowania przed Trybunałem — Polityka społeczna — Dyrektywa 1999/70/WE — Klauzule 3 i 8 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony — Umowy o pracę na czas określony w sektorze publicznym — Pierwsza lub jedyna umowa — Obowiązek wskazania obiektywnych powodów — Zniesienie — Obniżenie ogólnego poziomu ochrony pracowników — Zasada niedyskryminacji — Artykuł 82 WE i art. 86 WE)

(2011/C 63/26)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Trani

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Vino Cosimo Damiano

Strona pozwana: Poste Italiane SpA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale di Trani — Wykładnia klauzuli 3 i 8 pkt 3 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, stanowiącego załącznik do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC (Dz. U. L 175, s. 43) — Zgodność przepisów krajowych wprowadzających do krajowego porządku prawnego klauzulę, w której nie podano powodu zatrudnienia na czas określony w przypadku zatrudnienia pracowników przez Poste Italiane SpA

Sentencja

- 1) Klauzulę 8 pkt 3 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego w dniu 18 marca 1999 r., stanowiącego załącznik do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak przewidziane w art. 2 ust. 1 bis decreto legislativo n. 368, attuazione della direttiva 1999/70/CE relativa all'accordo quadro sul lavoro a tempo determinato concluso dall'UNICE, dal CEEP e dal CES (dekretu z mocą ustawy nr 368 w sprawie wykonania dyrektywy 1999/70 dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez UNICE, CEEP oraz ETUC), z dnia 6 września 2001 r., który w odróżnieniu od reżimu prawnego obowiązującego przed wejściem w życie tego dekretu zezwala przedsiębiorstwu takiemu jak Poste Italiane SpA na zawarcie, pod pewnymi warunkami, pierwszej lub jedynej umowy o pracę z pracownikiem takim jak Vino Cosimo Damiano, bez konieczności wskazania obiektywnych powodów uzasadniających zawarcie umowy na tenże czas, ponieważ uregulowanie to nie jest związane z wykonaniem tego porozumienia ramowego. Nie ma w tym kontekście znaczenia, że cel realizowany przez to uregulowanie nie zasługuje na ochronę co najmniej równą ochronie pracowników zatrudnionych na czas określony, przewidzianej przez to porozumienie ramowe.
- 2) Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest oczywiście niewłaściwy dla udzielenia odpowiedzi na czwarte pytanie prejudycjalne przedłożone przez Tribunale di Trani (Włochy).
- 3) Piąte pytanie prejudycjalne przedłożone przez Tribunale di Trani jest oczywiście niedopuszczalne.

(¹) Dz.U. C 134 z 22.5.2010.